A°. 1842. — N°. 97.

ZONDAG den 4den DECEMBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *December* 1842.

Namens den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* over deze loopende maand, is bepaald, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, zal moeten wegen 7 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen en 1 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 3 *December* 1842.

(35731) Mr. ALBERT KIKKERT SCHOTBORGH, heeft aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Colonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 2 *December* 1842.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:

JOHAN CAREL STRAUB, *Sergeant bij het Bataillon Jagers No. 27* en FREDERIKA STEINBACH.

En

HENDRIK SCHEFFERS, *Sergeant bij de Kompagnie Koloniale Guides* en BEIJNTJE CORNELIA ABSOLON, laatst Wed. CARL LUDWIG HEINZER.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

PARAMARIBO, *den* 1 *December* 1842.

De ondergeteekende brengt ter kennisse van het algemeen, dat ter gelegenheid van *'s KONINGS VERJAARDAG* op Dingsdag den 6den dezer, des voordemiddags ten 10 uur, door den Gouverneur Generaal ten Gouvernements-Huize, *Publieke Audientie* zal worden verleend.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester
A. SALOMONS.

Dingsdag, 29 November 1842.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Watermolen Straat*, N. W. La. A. No. 300; toekomende den Boedel wijlen de Weduwe R. B. JACOBS geboren SOESMAN. — *f* 1100.
GOMPERTS SALOMONS JR.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 26 *September.*

Hier schijnt men in de laatste tijden gunstiger omtrent Noord-Amerika gezind. Ter gelegenheid van het nieuwe Amerikaansche tarief zegt heden het *Journal des Débats*: » De Fransche belangen zijn meer gespaard geworden dan de Engelsche, en zulks om verschillende redenen. In plaats van de vijandige gezindheid tegen Frankrijk, welke verscheiden personen onderstelden dat in de Unie bestond, heerscht er een overblijfsel van oude vriendschap, dat nog van den onafhankelijkheids oorlog dagteekent. Nemen al eenige kortzelige gemoederen, als dat van den gewezen President Adams, alle voorwendsels te baat, ja scheppen er desnoods, om schimp en hoon over de Fransche natie en hare regering uit te storten, zoo haalt het grootste gedeelte de bevolking de schouders op over dit raaskallen, en de namen van Lafaijette en Rochambeau in eenen algemeenen eerbied met dien van Washington vereenigende, herinnert het zich met genoegen de wapenbroederschap van Trenton en van Ijorktown. Maar daarenboven zijn de Fransche voortbrengselen geene mededingers voor die van Amerika. Onze verzendingen naar de Vereenigde Staten bestaan voornamelijk uit zijdenwaren en dranken. Amerika nu brengt noch zijdenwaren noch wijnen voort, terwijl het er naar streeft om hoe langer hoe meer katoenen en wollen stoffen, als ook ijzer onder alle vormen te vervaardigen. Eindelijk heeft ook het congers zich herinnerd, welk een maritiem voorregt het krachtens het navigatie-traktaat van 1826 geniet. Het geschreeuw, door eenige lieden uit demagogisch puritanismus tegen de *French luxuries* (Fransche weeldewaren) aangeheven, had onze zaak een oogenblik lang in gevaar gebragt; maar de Fransche gezant te Washington, Heer de Bacourt, zich op de grondregelen van het gezond verstand beroepende en zich rigtende tot het welbegrepen belang der Amerikaansche bevolkingen en der bondgenootschappelijke schatkist, is geslaagd het bestuur van Amerika en de committés van het congres tot betere gevoelens terug te brengen. Immers was het klaar, dat een ovrmatig regt op goederen van groote waarde, gelijk onze zijdenwaren, eene premie geweest zou zijn aan den sluikhandel toegekend, in welk geval de schatkist in hare verwachtingen te leur gesteld en het doel der wet gemist zou zijn geweest. Wat betreft de wijnen, zoo zou een te hoog regt de heete en geestrijke wijnen van Spanje en van Portugal hebben doen verkiezen boven de onze, die ligter zijn en met welke men minder behoeft te vreezen de neiging tot dronkenschap te bevorderen, tegen welke de publieke meening en de wet in de Vereenigde Staten een verbond gevormd hebben, hetwelk de zedelijkheid niet anders dan goedkeuren kan.

De *Messager* drukt hetzelfde gevoelen uit, en vindt daarenboven dat ook de Fransche katoenen waren bij het nieuwe tarief een zijdelings voordeel bekomen hebben.

Nopens het springen der stoomboot *Etna*, op den 2den Julij ll., geven sommige bladen nog de volgende bijzonderheden:

» De stoomboot *Etna*, naar Wiston aan de Missouri bestemd, verliet St. Louis op Zaturdag avond, den 2den Julij, en bleef des nachts aan den mond der Missouri liggen. Behalve de passagiers in de kajuit bevonden zich, volgens opgave van den schrijver, nog 75 andere passagiers aan boord; uit de omstandigheden blijkt echter, dat er nog eenige meer waren. Op 12 na, bestonden deze passagiers uit Duitschers, en verreweg de meesten van hen waren pas aangekomen, die in grootere of kleinere familiën verdeeld waren. Op dezelfde plaats, waar de *Etna* lag, had reeds vroeger de stoomboot *Jatan* aangelegd. De kapitein van laatstgenoemd vaartuig verklaart, dat de *Etna* heeft aangelegd op eene wijze, die het hem moeijelijk maakte van den wal af te raken. Des Zondags morgens vroeg, ten 4 ure, verliet de stoomboot *Jatan* de legplaats en slechts weinige minuten daarna stelde zich de *Etna*, in beweging. Reeds na de eerste omdraaijingen der raderen volgde eene verschrikkelijke uitbarsting der beide bakboords ketels, veroorzaakt door de zamenpersing der zich daarin bevindende waterleiders. De stoom, met deszelfs vreeselijke werking, stroomde voor en achter uit, dáár de weinige personen, die zich voor de ketels bevonden, over boord werpend, ginds het geheele tusschendek doordringend en alles wat zich daar bevond verschroeijend en verpletterend. Meer dan een dozijn menschen, die zich op den smallen gang achter het tusschendek bij het roer bevonden, of in wanhoop uit het tusschendek in deze rigting naar buiten stoven, vlogen, daar de boot geene balustrade had, over boord, en kwamen niet weder te voorschijn. Hun lot was benijdenswaardig, vergeleken met dat der overigen. Allen die zich tusschendeks bevonden, waren aan elk deel hunnes ligchaams, dat aan de vrije lucht was blootgesteld, op de verschrikkelijkste wijze gekwetst, verschroeid, gekookt, zoodat de meesten eenen verschrikkelijken, pijnlijken dood te gemoet gingen.

Op het geheele bovenste gedeelte der boot, alsmede langs de zijden, veroorzaakte de stoom niet de geringste schade. Dadelijk na de uitbarsting had de stoomboot *Jatan* gewend, en was ter hulp gesneld. Het grootste gedeelte der gewonden werd op deze boot overgebragt en de *Etna*, met het overschot derzelve, door de boot *Anamen* op het sleeptouw genomen. Zoo keerden de booten te zamen naar de haven van St. Louis terug. Nu bood zich aan de burgers van St. Louis een schouwspel aan, dat niet te beschrijven is. Ongeveer 60 menschen, grootendeels moeders, vrouwen en kinderen, lagen daar gewond op eene wijze, dat aan geene redding te denken was. Behalve degene, die eenen oogenblikkelijken dood gevonden hadden, of vermist werden, waren er zes gedurende de vaart herwaarts overleden, en slechts enkelen van de overigen waren in dien staat, dat men eene zwakke hoop op hunne genezing kon koesteren. Velen waren voor twee derde gedeelten van de oppervlakte hunnes ligchaams gevild en gescheurd, de meesten aan de uiterste ledematen, het hoofd, de voeten en handen geschroeid, of tot op de pezen en beenen ontvleeschd. Slechts enkelen hadden wonden van gering belang bekomen, al naarmate zij op hun leger meer of minder goed bedekt geweest waren. De werking van den gloeijend heeten stoom op de inwendige organen moet niet minder verschrikkelijk geweest zijn, want telkens stierven er personen, wier uitwendige wonden eene geheel andere uitkomst hadden doen verwachten. Nadat door Duitsche en Amerikaansche artsen, door de bevolking der plaats zoo veel mogelijk ondersteund, het eerste, voorloopige verband gelegd was, werden de gewonden op karren naar het hospitaal gebragt, waar naauwelijks ruimte genoeg was om zulk een aantal lijders te bergen; nog minder was het mogelijk, spoedig genoeg voor allen de noodige geneeskundige

hulp, en genoegzame verkwikkingen te bezorgen; dit moest grootendeels door vrijwillige dienstbewijzen en giften geschieden. Een nacht des jammers volgde dezen rampzaligen dag; de dood begon zijnen oogst in te zamelen. Mannen, wier inwendig gestel tot dusverre nog niets scheen geleden te hebben, en die slechts over uitwendige pijnen geklaagd hadden, verloren op eens hunne krachten en waren eenlijk, vóór men er aan dacht; sommigen stierven onder kramptrekkingen en woede; anderen stil en onmerkbaar, maar allen behielden tot hun laatste oogenblik hun volle bewustzijn.

"Wij slaan met voordacht eenige bijzonderheden over, die al te verschrikkelijk zijn en vermelden slechts, dat de voorraad van doodkisten in de stad (want deze worden hier, gelijk men weet, even als andere meubelen, in voorraad vervaardigd) ter naauwernood voor de behoefte toereikend was. Hoewel wij nog geene volledige lijst der slagtoffers kunnen geven, weten wij toch uit de deswege opgemaakte contrôle, dat het getal dooden in het hospitaal tot heden toe (9 Julij) op 55 á 56 berekend wordt. Het allermeest hebben de landverhuizers uit de omstreken van Dusseldorf geleden, die voornemens waren, om zich aan de rivier Osage, bij hunne daar reeds gevestigde vrienden en landgenooten neder te zetten.

Aan wien de schuld van dit verschrikkelijk onheil moet geweten worden, is onzeker. De uitspraak van sommige ooggetuigen versterkt ons in de meening, dat, wanneer de noodige opmerkzaamheid bij de dienstdoende manschap der boot plaats gevonden had, deze zich van het, op het oogenblik der afvaart, dreigende gevaar zou hebben kunnen overtuigen; daar de zaak intusschen vóór het criminele geregtshof hangende is, mogen wij ons hier omtrent niet verder uitlaten. De op den 4 bijeengeroepen Coroner's Jurij heeft de schuld voorloopig op den overleden ingenieur geschoven. Het smart ons te moeten belijden, dat onmiddelijk na de uitbarsting, en vóór de boot te St. Louis onder beter opzigt genomen was, de koffers, ja zelfs de ligchamen der verongelukten beroofd werden"

Een ander te St. Louis uitkomend dagblad, geeft een in het wezenlijke bijna gelijkluidend verhaal van deze gebeurtenis, waaruit wij de volgende plaats ontleenen: »op den morgen van den 4den Julij lagen 43 lijken in 38 doodkisten, die op de ruime plaats van het hospitaal in eene rij waren geplaatst. Het waren teedere kinderen, maagden en vrouwen, met hare liefelijk gevlochte lange Duitsche haren, krachtvolle, nog kort geleden bloeijende, hoopvolle jongelingen, naar de forsche ligchamen der mannen met hunne blonde haren en dikwijls nog half geopende, strakke, blaauwe oogen, de gespierde vuist hier en daar krampachtig gebald door den harden doodstrijd. Allen lagen daar, en boden een huivering wekkend roerend schouwspel aan. Als door een gelijk gevoel van smart bewogen en zonder eene bepaalde afspraak, voegden Duitschers zich bij Duitschers rondom de schrikverwekkende doodkisten, en zelfs bij die mannen, wier gevoel door een harder levenslot verstaald en wier hart van ijzer geworden was, kwamen de tranen in de oogen. Ongeveer 1500 Duitschers, slechts enkele Amerikanen, volgden te voet en in eene lange rij de lijkstatie der vermoorde broeders naar de begraafplaats; door wagens en ruiters, waar een eenig graf dezelve voor eeuwig opnam. Een jonge, algemeen geachte man, Heinrich Bitschoff, die lang in ons midden leefde, en wiens verlies voor zijne talrijke vrienden onvergetelijk blijft, daalde het eerst in den grafkuil, en nu volgde kist op kist, tot dat de laatste voor onze oogen verdween. Een aantal kinderen, als door een' onzigtbaren engel der liefde geleid, kwamen op eens uit de boschjes en van de heuvels, die het kerkhof omringen, en strooiden bloemen over de digte rei kisten in de groeve; toen rezen tranen in aller oogen."

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(35861) Den 10den November 1842. J. F. DE FRIDERICI en J. L. DE FRIDERICI privé en qq Boedel wijlen H. M WOLFF DE FRIDERICI, aan A. VAN GELDER HZN., van de verlatene Plantaadje *Bel à Soir*, gelegen aan de *Paulus Kreek*.

Den 23sten. J. C. HARTMAN, aan P. H. L. KENSWIL, van het Huis en Erf, in de Eerste Buitenwijk, No. 130, vroeger La. A. No. 110 | 111*a*.

Den 25sten. EXPLOICTEUR, aan C. SCHLOSSER, voor hare minderjarige Kinderen C. W. KNIGHT en W H. SCHLOSSER, van het Huis en Erf, aan de *Buren Straat*, O. W. La. D. No. 665, — N. W. La. D. No. 102.

Den 28sten. A. SALOMONS Vendumeester, aan W. ELDER, van de Koffij en Kakao Plantaadje *de Dankbaarheid*, gelegen aan de rivier *beneden Saramacca*: aankomende den Boedel J. P. JANSSEN Weduwe J. F. OHLAND.

Den 28sten. C. KAERSENHOUT qq. T. P. KAERSENHOUT, Executeur in den Boedel E. P. JACOBS, aan W. A. HIMMEN, van het Huis en Erf, verdeeld in *twee* Kamers, aan de *Buren Straat*, N. W. La. D. No. 134 en O. W. La. D. No. 681.

Idem. EXPLOICTEUR, aan ABM. B. DE VRIES, van het Erf, aan de *Wageweg Straat*, O. W. La. D. No. 147*d*., N. W. La. B. No. 101.

Den 30sten. L. P. MACLOUD, SEBA van SABINA van de Weduwe BROUN en H. F. LEMMER, gezamentlijke Erfgenamen *ab-intestato* van M. W. E. S. van BLOM, aan J. A. van BERGEN, van het Huis en Erf, aan de *Groote Dwars Straat*, N. W. La. E. No. 186, — O. W. La. D. No. 718.

Den 2den December. J. J. SNIJDERS, aan T. E. ABENDANON, van het Huis en Erf, aan de *Hooge Straat*, O. W. La. D. No. 457*a*, — N. W. La. E. No. 387*b*.

Den 3den. A. H. F. J. KENNEDIJ, Executeur des Boedels wijlen W. C KENNEDIJ, aan VAN WEST en DE HART te *Amsterdam*, van de Plantaadje *Brouwerslust* cum annex, aan de rivier *beneden Commewijne*, La. F. No. 21.

Paramaribo den 3 December 1842

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,

A. VAN MEERTEN.

(35730) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd de navolgende Boedels, als:

Van ASPASIA van Ms. DEL PRADO, den 23 September 1842; KAREL JOSEPH DEKEMA, (overleden den 17den Augustus 1842), den 3den October 1842; ESTHER DE PINTO, Wed. DE MORDECHAI FERNANDES, den 13den dito; HENDRIK ABRAHAM VAN DER ZEE, (overleden den 3den Januarij 1842) den 19den dito; en WILLEM ETIENNE CARRIERE, den 3den November 1842.

En werden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 3 December 1842.

De fungerende Curators en Weesmeesters,

J. O. H. ENGELBRECHT.

CHs. LIONARONS.

Derde Advertentie.

(35591) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS, bij inschrijving verkoopen:

***Vijf* balen heele- en *Een* baaltje, *plus minus* 40 pond, gebroken KOFFIJ,**

van de Plantaadje *de Dankbaarheid*, aangekomen hebbende den Boedel JOHANNA PETRONELLA JANSEN Weduwe J. F. OHLAND.

De inschrijving-billetten zullen ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen, tot Woensdag den 7den dezer, des voormiddags ten 10 ure.

De Kooper of Koopers zal of zullen voor ieder ledige zak ƒ 1-00 moeten betalen.

Paramaribo, den 3 December 1842.

De Secretaris van het Collegie voormeld,

F. C. COBLIJN.

(35729) Op Vrijdag den 9den dezer, des nademiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het huis aan de *Wageweg Straat*, La. B. No. 132, door den Vendumeester A. SALOMONS; publiek doen verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van den Heer WILLEM ETIENNE CARRIERE; bestaande in: *LIJFKLEEDEREN*, *MEUBELEN*, *DRANKEN*, een *RIJPAARD* en *VEULEN*.

Mede: eenig overgeblevene *GOEDEREN*; toebehoorende den Boedel Ir. T. E. NAGELL.

Voorts: eenige *JAGTGEWEREN*.

Paramaribo, den 2 December 1842.

M. N. ARLAUD,

2de Commies.

(35733) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 9den December 1842, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Louis*, *Martis*, *Johannes*, *Johannes* (mulat), *David* of *Koffij*, *Fobus*, *Fannij*, *Minerva*, *Anna*, *Jacobus*, *William*, *Antoinetta*, *Margaretha*, *Carolina* en *Antje*; aankomende W. VAN UIJTRECHT.

De Slaven met namen: *Madelijntje*, *Juliana*, *Adriana* en *Dianna*; aankomende F. C. C. EMICKE.

Het *ERF* en *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Joode Breé Straat*, La. C. No. 28 N. W. en La. D. No. 136 O. W.; aankomende LOUISA van L. COENRAADS.

Paramaribo den 3 December 1842.

R. GOLLENSTEDE,

Exploicteur.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ

VAN

WELDADIGHEID.

De *HALFJAARS COLLECTE* ten behoeve dezer Maatschappij, zal plaats hebben op aanstaanden Maandag den 5den December 1842.

(35740) Op Woensdag den 7den December 1842, zal de ondergeteekende, dooren ten huize van den Vendumeester Mr. A. KEIJSER, des nademiddags ten *vier* ure, doen verkoopen:

Het reeds vroeger geannonceerde *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen op den hoek van den *Waterkant* en de *Keizer Straat*, La. A. No. 165, aankomende den Boedel wijlen C. J. SMITH; zullende de veil-condition, *drie* dagen vóór den verkoop, ten huize van den Vendumeester, ter *visie* liggen.

Paramaribo den 29 November 1842.

F. J. BINZ qq.

(35747) De ondergeteekende biedt tegens billijke prijzen te koop aan:

Een partij HOLLANDSCHE BOEKWERKEN, van de laatste Schrijvers.

De Lijsten derzelve zijn dagelijks ter inzage, bij hem te bekomen.

D. BENJAMINS.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.